

Скажи мені...

Еміль Верхарн

Скажи мені, моя чуйна дружино,
Чому розлука, навіть хоч на час,
Печалить і хвилює нас,
Але в серцях любов горить невпинно?

Я йду вперед, стрічаю тих,
Що повертаються з просторів чарівних,
Куди пішла ти ранньою зорею,
Сідаючи під деревом, закутуюсь в кирею
І придивляюся, чи не побачу в їхніх очах
Твоїх зірок, очей жіночих.

Я б цілував їх пальці, що тебе торкалися
Я б їм кричав слова, яких не зрозуміть.
І довго слухав я, як їх хода спішить
Туди, де ніч уже над вечером схилилась.

Переклад: Микола Терещенко